

Arrest

nr. 326 921 van 19 mei 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 april 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. BOHLALA *loco* advocaat C. DESENFANS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 1 januari 2022 en heeft een verzoek om internationale bescherming ingediend op 5 januari 2022.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 30 mei 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op het CGVS werd verzoeker gehoord op 16 mei 2024.

1.3. Op 19 juli 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en behoort u tot de Dirclan, subclan Bimaal. U bent op (...) 1995 geboren in het dorp Gaaywarrow in het district Qoryooley van de regio Lower Shabelle waar u verbleef tot in 2013. Toen trok u naar Saoedi-Arabië, waar u tot in 2019 illegaal verbleef. In dat jaar werd u opgepakt en teruggestuurd naar Gaaywarrow, waar u verbleef tot aan uw definitief vertrek uit Somalië.

In mei 2006 ging A. (...) D.(...), de broer van clan- en militieleider J. (...) B.(...), naar de winkel van uw oom. Zij behoren allebei tot de Habar Gidir-clan. A. (...) D.(...) kwam daar om de motor te stelen die de winkel, de apotheek en de moskee van elektriciteit voorzag. Omdat hij wou laten zien dat hij de machtigste van het dorp is, heeft hij na het stelen van de motor ook uw oom, uw moeder en uw zus vermoord. U maakte zich kwaad op A. (...) D.(...) omdat hij uw oom, moeder en zus vermoord had waarna hij u bedreigde. In september 2007 vertrok u naar Merka. Na vijf dagen keerde u terug omdat uw vader u nodig had om hem te helpen. Bij terugkeer in Gaaywarrow werd u opgesloten door J. (...) B.(...). Uw vader verkocht zijn vee om u vrij te kopen uit de gevangenis.

In 2013 trok u naar Boosasoo, waar u met de boot de oversteek naar Jemen maakte. U verbleef een week in een centrum in Mayfac en ging vervolgens naar een ander centrum in Al Qaras. U kreeg daar een vluchtelingenkaart. U zocht een smokkelaar en bent te voet naar Saoedi-Arabië gegaan. In Saoedi-Arabië verbleef u vijf jaar. U vond er snel werk, eerst in een restaurant en dan in een slachthuis. In 2015 viel de politie bij u binnen en moest u hen 500 dollar betalen om in het land te mogen blijven. Enkele jaren later, in februari 2019, viel de politie opnieuw binnen. Deze keer werd u wel gerepatrieerd naar Somalië.

U keerde terug naar Gaaywarrow, waar uw vader in mei 2019 vermoord werd door Al-Shabaab. Hij werd eerst tweemaal bedreigd omdat hij tabak en sigaretten verkocht. Omdat hij dit bleef doen, onthoofdde Al-Shabaab uw vader en liepen ze met zijn hoofd door het dorp als waarschuwing voor anderen. Kort daarna sprak Al-Shabaab u aan en kreeg u de keuze om u aan te sluiten bij hen of 1000 dollar te betalen waarmee ze een wapen konden kopen. U zei dat u zich niet kon aansluiten omdat u suikerziekte heeft, en besloot om twee koeien te verkopen en hen het geld te geven.

In juni 2019 waren er gevechten tussen de Habar Gidir en Bimaal in uw dorp. Twee leden van Habar Gidir werden gedood en in de rivier gegooid. Daarop zijn leden van deze clan naar uw dorp gekomen en hebben ze veel mensen gedood. Toen iemand van Habar Gidir met u aan het praten was, hoorde hij aan uw accent dat u Bimaal bent waarna u werd geslagen op uw neus. U wilde wegllopen en werd vervolgens door hen beschoten en aan uw bovenarm geraakt. U werd verzorgd en genaaid door de apotheeker. Vier of vijf maanden daarna is sultan K. (...) naar u gekomen. Hij zei dat u beter kon vluchten omdat u als enige van de familie overbleef. Hij regelde een smokkelaar voor u op voorwaarde dat u uw landbouwgrond aan hem doorgaf. U tekende een document en vervolgens kwam u in contact met A. (...) J.(...), een smokkelaar die in Engeland woonde. A. (...) J.(...) nam u mee van Somalië naar Griekenland. Daar had hij afgesproken dat A. (...) A.(...) u naar Engeland zou brengen, maar die laatste liet u achter in België. Uw nicht, de dochter van uw vermoorde oom, verliet Somalië samen met u en kon Engeland bereiken.

Op 23/01/2020 verliet u Somalië met het vliegtuig richting Turkije. Daar verbleef u 1 jaar. In januari 2021 raakte u te voet de grens over en trok u naar Athene waar u een jaar verbleef, in afwachting van een vals paspoort. Op 01/01/2022 vertrok u uiteindelijk met het vliegtuig naar België, waar u op dezelfde dag aankwam. Vervolgens diende u op 05/01/2022 een verzoek om internationale bescherming in.

Uw vrouw en drie kinderen werden één jaar en twee maanden voor uw persoonlijk onderhoud in de gevangenis gegooid omdat uw vervolgers u na uw terdoodveroordeling niet vonden.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de Habar Gidir-clan.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u medische attesten van uw littekens en van uw diabetes, en screenshots van doodsb bedreigingen via WhatsApp neer. Op 27 mei 2024 maakte u uw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud over.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door u ingediende documenten blijkt immers dat u aan diabetes lijdt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u aan het begin van uw persoonlijk duidelijk gemaakt dat er een pauze voorzien was, maar u ook te allen tijde zelf om een pauze kon vragen. Verder werd u ook verteld dat indien u een suikertekort had u dat kon aangeven, zodat u kon getoond worden waar suikerrijke producten beschikbaar waren. Er werd u ook expliciet gevraagd om aan te geven indien u iets nodig zou hebben i.v.m. uw diabetes (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 16/05/2024, hierna "CGVS", p. 2, 4). Tot slot werd na de uitgebreide pauze nagegaan hoe u zich voelde en werd u expliciet gevraagd of u klaar was om verder te gaan, wat u ook bevestigde (CGVS, p. 17).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève. U maakt evenmin een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Eerst en vooral merkt het CGVS op dat de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen op fundamentele wijze wordt ondermijnd door de veelvuldige inconsistenties en tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in uw opeenvolgende verklaringen.

Zo vermeldt u in tegenstelling tot uw persoonlijk onderhoud op het CGVS tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna de DVZ) niets over het incident uit 2019 waarbij u beschoten werd door de Habar Gidir-clan. Nochtans behoort dit incident mede tot de reden van uw definitief vertrek en de kern van uw vrees bij terugkeer (Vragenlijst CGVS; CGVS, p. 16 & 17).

Wanneer u bij de DVZ gevraagd wordt wat uw vrees is, haalt u bovendien naast de eerdere vrees voor de Habar Gidir-clan ook nog een vrees voor Al-Shabaab aan. Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS haalt u echter enkel de eerder vermelde vrees voor de Habar Gidir-clan aan. Expliciet gevraagd of u nog iemand of iets anders vreest, antwoordt u ontkennend (Vragenlijst CGVS; CGVS, p. 17).

Over die problemen met de Habar Gidir-clan verklaarde u bij de DVZ trouwens dat uw vader had onderhandeld dat u kon terugkeren naar uw dorp Gaaywarrow, zolang u geen klacht zou indienen (Vragenlijst CGVS). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS hangt u echter een volledig ander verhaal op. Daar verklaart u dat ondertussen ook uw vrouw en uw kinderen samen opgesloten werden door de Habar Gidir-clan als gevolg van uw vlucht na uw terdoodveroordeling (CGVS, p. 4, 10, 11 & 22).

Bij de DVZ verklaarde u ook dat Al-Shabaab u probeerde te dwingen om bij hen aan te sluiten nadat ze uw vader gedood hadden (Vragenlijst CGVS). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS vermeldt u hier niets over. Integendeel, wanneer u gevraagd wordt of u na de dood van uw vader nog contact had met Al-Shabaab, antwoordt u ontkennend. Wanneer u vervolgens nogmaals gevraagd wordt of zij u niets anders gezegd of gevraagd hebben, antwoordt u enkel dat u ook geen sigaretten en tabak mocht verkopen. Pas na expliciete confrontatie met uw verklaringen bij de DVZ, geeft u aan dat u gevraagd werd om zich bij Al-Shabaab aan te sluiten (CGVS, p. 26). Uw redenering dat u even last had van uw suikerziekte waardoor u het vergeten was kan geen verschuiving bieden (CGVS, p. 27). U was voordien immers in staat om voorgaande vragen volwaardig te beantwoorden. U werd bij het begin van het persoonlijk onderhoud ook duidelijk gemaakt dat u te allen tijde een pauze kon vragen en dat u het diende aan te geven indien u last had van uw suikerziekte (CGVS, p. 2). Na de pauze bevestigde u trouwens dat alles goed ging met u en dat u klaar was om het onderhoud verder te zetten (CGVS, p. 17).

Bovendien voegt u meteen daarna opnieuw een nieuw element toe dat u niet had aangehaald bij de DVZ. Zo vermeldt u dat u in mei 2019 de keuze kreeg om u aan te sluiten bij Al-Shabaab of hen genoeg geld te geven opdat ze een wapen konden kopen (CGVS, p. 26). U legt daarenboven ook erg opmerkelijke verklaringen af over de manier waarop u dan geld bijeen sprokkelde om een wapen te kunnen kopen. U verklaart dat u toen niet veel geld had en daarom twee koeien moest verkopen (CGVS, p. 27). Eerder tijdens uw persoonlijk onderhoud had u echter verklaard dat er na de droogte van 2019 (i.e. tot april 2019) nog maar twee koeien overbleven en u ze had moeten verkopen om te overleven omdat Al-Shabaab eerder de winkel had gesloten (CGVS, p. 19; zie administratief dossier).

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat uw verklaringen over uw problemen met de Habar Gidir niet aannemelijk zijn daar ze inconsistent en onsamenhangend zijn.

Gevraagd naar wat er met u gebeurde na de moord op uw oom, moeder en zus, antwoordt u enkel dat uw oom en zijn vrouw naar Gaaywarrow zijn gekomen en dat zij u vervolgens naar Merka hebben gebracht. Het CGVS vraagt u vervolgens tot drie keer toe door of er niets concreet met u gebeurde in verband met dat incident. U antwoordt steeds ontkennend, zelfs wanneer u gevraagd wordt of de broer van A. (...) D.(...), zijnde Jaamac Below, niets met u had gedaan (CGVS, p. 24). Het gegeven dat u zelfs na deze vraag negatief blijft antwoorden valt onmogelijk te rijmen met uw verklaringen bij de DVZ, waar u aangaf te zijn gearresteerd en opgesloten door burgemeester JB, opdat u geen klacht zou indienen tegen zijn broer A. (...) D.(...). Pas wanneer u expliciet gevraagd wordt naar die opsluiting, antwoordt u dat u inderdaad opgesloten werd (CGVS, p. 16).

Uw verklaringen over het tijdstip van deze opsluiting zijn echter ook buitengewoon inconsistent. Zo verklaart utegenover het CGVS dat u opgesloten werd in de gevangenis nadat u was teruggekomen uit Merka (CGVS, p. 24 & 25), terwijl u bij de DVZ net de omgekeerde weg had aangegeven. Daar verklaarde u immers dat u opgesloten werd in de gevangenis, kon ontsnappen en vervolgens naar Merka vluchtte (Vragenlijst CGVS, p. 2).

Ook over de manier waarop u uit de gevangenis raakte spuit u enkel mist. Zo verklaarde u bij de DVZ dat ukon ontsnappen uit de gevangenis en vervolgens diende te vluchten (Verklaring DVZ, p. 2), maar geeft u tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS aan dat u vrijkwam door bemiddeling (CGVS, p. 24).

U legt voorts tegenstrijdige verklaringen af over de manier waarop er dan bemiddeld werd. Zo geeft u eerst aan dat u vrijkwam door bemiddeling van de ouders in het dorp (CGVS, p. 24), maar verklaart u even later dat het eigenlijk uw vader was die geld betaalde om u vrij te krijgen (CGVS, p. 25).

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS werd u ook verschillende keren gepolst over het exacte tijdstip van uw vlucht naar Merka, maar u slaagde er niet in om hier consistent op te antwoorden. Zo gaf u

maar liefst drie verschillende tijdstippen aan van uw vlucht naar en verblijf in Merka: de derde maand van 2007 (CGVS, p. 4.), twee weken na de moord op uw familie in 2006 (CGVS, p. 24) en september 2007 (CGVS, p. 25). Geconfronteerd met deze verschillende versies geeft u enkel aan niet zo goed te zijn met data en benadrukt u opnieuw dat u pas na uw terugkeer uit Merka opgesloten werd (CGVS, p. 25). Gezien het belang van voornoemd vertrek en de impact ervan op uw leven, kan toch verwacht worden dat u dit moment consequent kan situeren.

Voorts bent u er niet in geslaagd om uw verblijf in Saoedi-Arabië aannemelijk te maken.

Eerst en vooral verklaarde u bij de DVZ dat u in Saoedi-Arabië kon verblijven aan de hand van een (gekocht) visum en een dito verblijfsvergunning van vijf jaar (Verklaring DVZ, p. 11). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geeft u echter aan dat u heel die tijd illegaal in Saoedi-Arabië verbleef (CGVS, p. 27 & 28). Hiermee geconfronteerd beweert u dat u die eerste versie nooit vermeld heeft bij de DVZ, hetgeen vanzelfsprekend niet kan overtuigen (CGVS, p. 28).

Voorts gaf u bij de DVZ aan dat de man die voor u verantwoordelijk was in Saoedi-Arabië u opzettelijk probeerde omver te rijden, waardoor u gewond raakte aan uw bovenarm (Verklaring DVZ, p. 11). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS kunt u zich dit verhaal echter niet herinneren. Gevraagd naar welke incidenten u hebt meegemaakt in Saoedi-Arabië hebt u het louter over enkele aanvaringen met de politie, die u eerst afperste en vervolgens het land uitzette (CGVS, p. 28). Na confrontatie met uw verklaringen bij de DVZ, kunt u opnieuw onaannemelijk besluiten door te zeggen dat dit verkeerd moet zijn opgeschreven en u zoiets nooit verklaard heeft (CGVS, p. 28). Hoewel dit verhaal zich buiten Somalië heeft afgespeeld, gaat dit toch naar de kern van uw relaas. Zoals eerder vermeld, koppelt u de verwondingen aan uw bovenarm tijdens uw interview bij de DVZ immers aan dit incident in Saoedi-Arabië, terwijl u tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dan weer beweert dat u deze verwondingen opliep omdat u beschoten werd door de Habar Gidir in Somalië (CGVS, p. 3 & 16). U geeft dus twee verschillende verklaringen voor dezelfde verwondingen, terwijl u tegelijkertijd het incident waarbij u beschoten werd aanhaalt als de kern van uw vrees en de directe aanleiding van uw vlucht uit Somalië. Als gevolg ondermijnt u de kern van uw vrees fundamenteel.

Bovendien verklaart u tijdens uw persoonlijk onderhoud meer dan 5 jaar illegaal te hebben verbleven in Saoedi-Arabië, maar er toch probleemloos twee verschillende jobs te hebben uitgevoerd, te kunnen huwen en twee kinderen op de wereld te hebben gezet. Landeninformatie toont aan dat Saoedi-Arabië zeer streng optreedt tegen illegale migranten die zonder iqama (verblijfsvergunning) in het land verblijven. Zo deporteerde Saoedi-Arabië in slechts zes maanden tijd meer dan 40.000 Somaliërs ongeacht gender, leeftijd, gezondheid en familiebanden naar Mogadishu tussen december 2013 en augustus 2014, de periode waarin u zeer recent als illegale migrant in Saoedi-Arabië zou toegekomen zijn. Diezelfde informatie toont ook aan dat migranten eender waar opgepakt werden, zelfs op hun werk, thuis, op straat of in de moskee (zie administratief dossier). Daarnaast hanteert Saoedi-Arabië ook erg strenge regels voor vrouwen en huwelijk in het algemeen, en voor huwelijken tussen twee buitenlanders in het bijzonder. Daarbij moeten beide buitenlanders in het bezit zijn van een geldige verblijfsvergunning (zie administratief). Het is dus hoogst bedenkelijk dat u gedurende vijf jaar zonder geldige verblijfsstatus uw leven met al deze activiteiten in Saoedi-Arabië kon verder zetten.

De optelsom van bovenstaande grove inconsistenties en tegenstrijdigheden ondermijnt fundamenteel uw geloofwaardigheid en daarmee de geloofwaardigheid van uw asielrelaas en de daarbij horende vrees.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève te hebben, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen.

De door u neergelegde documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. De medische attesten met betrekking tot uw littekens kunnen op geen enkele manier een oorzakelijk verband stellen tussen uw littekens en de door u aangehaalde incidenten en vrees. Daarnaast legt u ook enkele screenshots van doodsb bedreigingen via WhatsApp neer. Afdrukken van WhatsApp-gesprekken zijn echter eenvoudig te fabriceren en hebben dan ook een zeer beperkte bewijswaarde. Dergelijke documenten kunnen enkel geloofwaardige verklaringen versterken en hebben niet het vermogen om de vastgestelde ongeloofwaardigheid te veranderen. Dat u aan diabetes lijdt wordt niet betwist.

In verband met de door u aangebrachte correcties dient opgemerkt te worden dat u een uiterst eigenaardige correctie doorvoert. U verandert immers de naam van de moordenaar van uw familieleden naar AY, wat u eerder in uw persoonlijk onderhoud aanhaalde als de naam van uw smokkelaar van Somalië naar Griekenland.

De twee andere door u aangebrachte correcties op de notities van het persoonlijk onderhoud betreffen een verduidelijking van de clanlijn van Sheikh Salah en dat Al-Shabaab de voorzitter van Marka in 2022 vermoordde, en wijzigen zodus inhoudelijk niets aan bovenstaande appreciatie.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022, beschikbaar op [https://www.refworld.org/type,COUNTRYPOS,UNHCR,SOM,6308b1844,0.html](https://www.refworld.org/type/COUNTRYPOS/UNHCR/SOM,6308b1844,0.html) of op <https://www.refworld.org>, de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidancesomalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de EU AA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de COI Focus Somalië: Overzicht Veiligheidsincidenten van 21 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. Confrontaties tussen enerzijds de gewapende groepering al-Shabaab (AS), die vooral plattelandsgebieden in het centrum en het zuiden van het land controleert, en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. De federale regering van Somalië, de federale lidstaten, clanmilities (de Macawiisley) en andere internationale actoren zoals Ethiopië, Kenia, de Verenigde Staten en ATMIS zijn in verschillende mate betrokken in het conflict tegen al-Shabaab. De president, Hassan Sheikh Mohamud, duidde na zijn verkiezing in mei 2022 de nationale veiligheid en de strijd tegen al-Shabaab aan als topprioriteit. De regeringstroepen en hun bondgenoten startten in de tweede helft van 2022 een militair offensief in de deelstaten Hirshabelle en vervolgens Galmudug. Al-Shabaab hergroepeerde zich in de regio's Benadir en Lower Shabelle en antwoordde met terreuraanvallen. Voornoemde twee regio's, waar al-Shabaab zich bleef richten op personen die (vermeende) banden hebben met de regering, werden het zwaarst getroffen door aanvallen van de groepering in stedelijke centra in het land. Het bleek moeilijk voor de veiligheidstroepen om heroverd gebied in handen te houden. ACLED meldde in een veiligheidsanalyse van april 2023 dat, terwijl de regeringstroepen zich concentreerden op hun antiterreuroperaties in Galmudug die in januari 2023 van start gingen, al-Shabaab zich concentreerde op het heroveren van gebieden in de deelstaat Hirshabelle. De tweede fase van het militair offensief die begin augustus 2023 officieel van start ging en zou uitbreiden naar de zuidelijke deelstaten South West en Jubaland, legt zijn focus opnieuw op de deelstaten Hirshabelle en Galmudug. Al-Shabaab beantwoordt het offensief op verschillende manieren: door het voeren van zware gevechten tegen de regeringstroepen en de clanmilities en terreuraanvallen tegen de troepen en instanties, het onderhandelen met clanouderen om de steun te consolideren of te herwinnen en door terreurgeweld gericht tegen lokale vertegenwoordigers van de staat als vergeldings- en afschrikkingsmiddel. Een andere belangrijke bron van conflict in de Somalische maatschappij wordt gevormd door clanrivaliteit en concurrentie om politieke macht en schaarse middelen. Uit voornoemde landeninformatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn.

Er dient aldus niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met

betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle te worden beoordeeld.

Lower Shabelle wordt in de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 beschouwd als een regio waar de "loutere aanwezigheid" ontoereikend is om een reëel risico vast te stellen op basis van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet maar waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en er dus een lager niveau van persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te tonen dat men bij terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Met andere woorden, de regio Lower Shabelle is een gebied waar volgens EUAA willekeurig geweld plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Mede hierdoor is al-Shabaab zeer actief in deze regio. De regio kent een grote militaire aanwezigheid van het Somalische leger, van AMISOM/ATMIS en van de Verenigde Staten. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in Lower Shabelle, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. De belangrijkste bron van conflict in Lower Shabelle is de voortdurende gewapende confrontatie tussen al-Shabaab en anti-al-Shabaab-troepen, waaronder strijdkrachten van het SNA/Somalische leger en AMISOM/ATMIS. Ook de door de overheid gesteunde Macawisley-militie mengt zich in de strijd tegen al-Shabaab. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen. Er heerst een voortdurende rivaliteit tussen de Hawiye-clans enerzijds en de Biyomaal- en Digil-clans anderzijds, wat al-Shabaab steeds weer in zijn eigen voordeel probeert uit te spelen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen januari 2023 en november 2023 481 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (362) en in mindere mate explosions/remote violence (99) en violence against civilians (20). De meeste gevechten (battles) zijn aanvallen door al-Shabaab op de Somalische veiligheidsdiensten (het SNA, het NISA en Special Forces) en de ATMIS-troepen (het Oegandees contingent). Onder de noemer explosions/remote violence is al-Shabaab verantwoordelijk voor 83 van de 99 incidenten. Het betreffen grotendeels IED-aanvallen en enkele mortieraanvallen gericht tegen de Somalische veiligheidsdiensten, ATMIS en burgers. ATMIS voert ook mortieraanvallen uit en US AFRICOM luchtaanvallen gericht tegen al-Shabaab. Wat het gericht geweld tegen burgers (violence against civilians) betreft, is al-Shabaab verantwoordelijk voor 12 incidenten. Dit zijn gerichte moorden op onder meer zakenlui, een voormalige verkiezingsafgevaardigde, de executie van vijf personen verdacht van spionage en de moord op personen die verdacht worden van drugshandel. ACLED registreert ook 6 incidenten waarbij de Somalische veiligheidsdiensten een burger doodschieten, in sommige gevallen omwille van een dispuut over geld met een taxichauffeur/tuktuk-bestuurder. ACLED noteert in totaal 1.137 dodelijke slachtoffers in de regio Lower Shabelle. De meeste doden registreert ACLED onder battles met 875 doden. De dodelijke slachtoffers zijn vooral AS-soldaten, Oegandese ATMIS-soldaten en al-Shabaabstrijders die omkomen tijdens militaire operaties of door al-Shabaab-aanvallen op militaire doelwitten. ACLED noteert geen burgerdoden in deze categorie. Voor incidenten onder explosions/remote violence registreert ACLED 239 doden, voor violence against civilians 23. ACLED registreert de meeste burgerdoden (84) door explosions/ remote violence waarbij burgers om het leven komen door onder meer IED- en granaataanvallen, mortierinslagen en niet-ontploffte munitie. Al-Shabaab, ATMIS, US AFRICOM en onbekende gewapende groepen zijn de actoren van dit dodelijk geweld tegen burgers. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats droogte en conflict/onveiligheid ontvluchtten en in een kleine minderheid overstromingen, hervestigt zich in de regio Benadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Galgaduud. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een eerste en enig middel voert verzoeker een schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de artikelen 17 en 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

Verzoeker vraagt hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan zijn verzoekschrift maar verwijst wel naar volgende weblinks:

- EASO "Country of Origin Information Report Somalia Security situation" van december 2017;
- Ministerie van Buitenlandse Zaken "Country of Origin Information Report on South and Central Somalia" van maart 2019;
- UK Home Office "Country Policy and Information Note Somalia (South and Central)";
- Assets publishing "Security and humanitarian situation" van november 2020;
- Amnesty International "Somalia – 2019";
- HRW "World Report 2020 – Somalia" van 14 januari 2020;
- USDOS "Country Report on Human Rights Practices 2019 – Somalia" van 11 maart 2020;
- UN Security Council "Situation in Somalia, Report of the Secretary-General" van 13 augustus 2020;
- Radio France international "Somalia: At Least Five Killed in Shabaab Raid On Mogadishu Hotel" van 1 februari 2021;
- GardaWorld "Somalia: IED blast reported in Mogadishu's Abdi Aziz district" van 28 november 2020;
- Garda World "Somalia: Emerging reports of explosion in Mogadishu" 28 november 2020;
- Critical Threats "Gulf of Aden Security Review" van 20 november 2020;
- Al Arabiya "Five killed in Mogadishu restaurant suicide attack, say Somali police" 17 november 2020;
- VoAfrique "Trois morts dans un attentat suicide à Mogadiscio", 09 september 2020;
- Al-Jazeera "Several killed in suicide bombing outside mosque in Somalia" 11 september 2020;
- BBC "Mogadishu attack: Somali troops end deadly siege at Elite Hotel" van 17 augustus 2020;
- AfricaNews "Somalie: 2 morts dans un attentat" van 3 augustus 2020;
- Crisis Group "Tracking Conflict Worldwide" van juli 2020;
- Libération "Mogadiscio frappé par un nouvel attentat aveugle" van 29 december 2019;

- UK Home Office "*Country Policy and Information Note Somalia (South and Central): Security and humanitarian situation*" van november 2020;
- AOA "*Somalia: Two attacks leave at least 20 dead and 19 injured in Somalia's Lower Shabelle region*" 29 juli 2022;
- REUTERS "*Car bombs at busy Somalia market intersection killed at least 100, president says*" van 31 oktober 2022;
- North Africa Post "*Somalia: scores killed in al-Shabab bomb attack on Mogadishu mayor's office*" 23 januari 2023;
- REUTERS "*Somalia's al Shabaab attacks base in town it had lost, kills seven*" 20 januari 2023;
- OCHA "*Somalia: The Cost of Inaction*" juli 2022.

3.2.2. Middels een aanvullende nota d.d. 14 november 2024 (rechtsplegingsdossier, stuk 5), legt verzoeker een medisch attest neer waaruit blijkt dat hij lijdt aan diabetes type 1.

3.2.3. Op 17 april 2025 dient verweerder, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in (rechtsplegingsdossier, stuk 10) waarin hij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- UNHCR *International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia* van september 2022;
- EUAA "*Country Guidance: Somalia*" van augustus 2023;
- EUAA "*Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation*" van februari 2023;
- EUAA "*Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation*" update van 17 mei 2023;
- COI Focus "*Somalië: Veiligheidssituatie*" van 25 maart 2025.

3.3. Beoordeling

3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde

verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven en dat hem bijgevolg het voordeel van de twijfel wordt gegund indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de asielzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn aanvraag te staven;

b) alle relevante elementen waarover de asielzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de asielzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag;

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.”

3.3.3. Bijzondere procedurele noden

In de bestreden beslissing wordt het volgende overwogen:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de door u ingediende documenten blijkt immers dat u aan diabetes lijdt. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u aan het begin van uw persoonlijk duidelijk gemaakt dat er een pauze voorzien was, maar u ook te allen tijde zelf om een pauze kon vragen. Verder werd u ook verteld dat indien u een suikertekort had u dat kon aangeven, zodat u kon getoond worden waar suikerrijke producten beschikbaar waren. Er werd u ook expliciet gevraagd om aan te geven indien u iets nodig zou hebben i.v.m. uw diabetes (zie notities persoonlijk onderhoud d.d. 16/05/2024, hierna "CGVS", p. 2, 4). Tot slot werd na de uitgebreide pauze nagegaan hoe u zich voelde en werd u expliciet gevraagd of u klaar was om verder te gaan, wat u ook bevestigde (CGVS, p. 17).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Verzoeker voert in het verzoekschrift aan dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met zijn laaggeschoold profiel bij het stellen van vragen en de beoordeling van zijn antwoorden.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker geen kritiek uit op de hierboven weergegeven motieven. Daarnaast wijst de Raad er in dit verband op dat een beperkte scholing de verstandelijke vermogens niet aantast en dat verzoeker niet aantoont dat hij niet over de verstandelijke vermogens beschikt om vragen te beantwoorden aangaande de feiten die aanleiding zouden hebben gegeven tot zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker kon volgen en dat hij de logica en de inhoud van de vragen correct begreep. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij eenduidige, coherente en geloofwaardige verklaringen kon afleggen aangaande kernaspecten van zijn asielrelaas. Waar hij stelt dat dit een aantal van zijn fouten en tekortkomingen zou kunnen verklaren, licht hij dit niet verder toe, noch verduidelijkt hij over welke fouten en tekortkomingen het *in casu* zou gaan.

Gelet op het voorgaande, kon de commissaris-generaal op goede gronden vaststellen dat verzoekers rechten in het kader van zijn procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.3.4. Motieven van de bestreden beslissing

3.3.4.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

- (i) de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen werden op fundamentele wijze ondermijnd door veelvuldige inconsistenties en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen, met name:
 - (a) verzoeker heeft in tegenstelling tot zijn interview bij het CGVS, bij de DVZ niets vermeld over het incident uit 2019 waarbij hij werd beschoten door de Habar Gidir-clan;
 - (b) bij de DVZ verklaarde verzoeker een vrees te hebben ten aanzien van de Habar Gidir-clan maar ook voor Al-Shabaab. Bij het CGVS vermeldde verzoeker echter enkel een vrees te hebben ten aanzien van de Habar Gidir-clan;
 - (c) verzoeker heeft bij de DVZ en het CGVS tegenstrijdige verklaringen afgelegd aangaande de gevolgen van zijn vlucht na zijn terdoodveroordeling;
 - (d) verzoeker heeft bij het CGVS niets vermeld over het zich moeten aansluiten bij Al-Shabaab nadat ze zijn vader hadden vermoord;
 - (e) bij het CGVS voegde verzoeker er bovendien een element aan toe met name dat hij in mei 2019 de keuze kreeg om zich aan te sluiten bij Al-Shabaab of hen een bedrag diende te betalen;
- (ii) verzoekers verklaringen over de problemen met de Habar Gidir-clan zijn door inconsistenties en onsamenhangende zaken onaannemelijk. Dit heeft betrekking op:
 - (a) zijn verklaringen aangaande wat er met hem is gebeurd na de moord op zijn oom, moeder en zus;
 - (b) de verklaringen over het tijdstip van de opsluiting;
 - (c) de verklaringen aangaande de manier waarop hij uit de gevangenis kon ontsnappen;
 - (d) de verklaringen over de manier waarop er werd bemiddeld inzake zijn vrijlating;
 - (e) zijn verklaringen inzake het exacte tijdstip van zijn vlucht naar en verblijf in Merka;
- (iii) verzoeker is er niet in geslaagd om zijn verblijf in Saoedi-Arabië aannemelijk te maken. Dit volgt uit het volgende:
 - (a) verzoeker heeft bij de DVZ en het CGVS tegengestelde verklaringen afgelegd inzake zijn verblijf en bepaalde aanvaringen en verwondingen;
 - (b) verzoekers verklaringen aangaande zijn verblijfsvergunning, zijn activiteiten en zijn huwelijk in Saoedi-Arabië komen niet overeen met de beschikbare landeninformatie;
 - (iv) de neergelegde documenten zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen. De aangebrachte correcties kunnen evenmin bovenstaande appreciatie in een ander daglicht zetten;
 - (v) in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de situatie onderzocht in de regio Lower Shabelle en wordt geconcludeerd dat verzoeker nalaat het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld, evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Al deze motieven worden omstandig toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.4.2. Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.217).

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.3.5.1. Bij terugkeer naar Somalië vreest verzoeker te worden vervolgd en vermoord door de Habargidir-clan en door Al-Shabaab. In mei 2006 stal A.D., een lid van de Habargidir-clan een generator uit de winkel van verzoekers oom waarna zowel zijn oom, moeder als zijn zus werden omgebracht. In 2007 vluchtte verzoeker kort naar Merka, maar werd bij terugkeer gevangengenomen door J.B. (de broer van A.D.), eveneens een lid van de Habargidir-clan. In 2013 maakte verzoeker de oversteek naar Jemen en ging daarna te voet naar Saoedi-Arabië waar hij vijf jaar verbleef. Verzoeker werd in februari 2019 gerepatriëerd naar Somalië. Verzoeker keerde terug naar Gaaywarrow waar zijn vader in mei 2019 werd vermoord door Al-Shabaab omdat hij tabak en sigaretten verkocht. Kort daarna werd verzoeker door Al-Shabaab aangesproken om zich bij hen aan te sluiten of een som geld te betalen waarmee ze een wapen konden kopen. Verzoeker besloot

hen het geld te geven. In juni 2019 waren er gevechten tussen de Habar Gidir en Bimaal. Aangezien verzoeker als enige van de familie overbleef, besloot hij het land te verlaten.

3.3.5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet naar zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

3.3.5.3. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing geoordeeld dat de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen op fundamentele wijze wordt ondermijnd door de veelvuldige inconsistenties en tegenstrijdigheden in verzoekers verklaringen. Verzoeker heeft tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij de DVZ niets aangegeven over het incident uit 2019 waarbij hij beschoten werd door de Habargidir-clan. Bovendien heeft verzoeker naast de vrees voor de Habargidir-clan ook nog een vrees voor Al-Shabaab, wat hij niet heeft vermeld bij het CGVS. Verzoeker verklaarde verder bij de DVZ dat Al-Shabaab hem probeerde te dwingen om zich bij hen aan te sluiten nadat ze zijn vader hadden vermoord. Bij het CGVS heeft hij hierover echter geen verklaringen afgelegd en stelde hij dat hij na het overlijden van zijn vader geen contact heeft gehad met Al-Shabaab. Voorts heeft verzoeker een bijkomend nieuw element toegevoegd dat niet bij de DVZ werd vermeld, met name dat hem de keuze werd gegeven om zich bij Al-Shabaab aan te sluiten of hen geld te geven opdat ze een wapen konden kopen. Verzoeker zou hebben gekozen om zijn koeien te verkopen en aldus het geld te betalen. Deze verklaring werd echter tegenstrijdig bevonden met zijn vorige verklaring waarbij naar aanleiding van de droogte in 2019 twee koeien overbleven en hij deze diende te verkopen.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij getraumatiseerd is en enorm gestrest is door het moeten vluchten en dat dit de nauwkeurigheid van zijn geheugen mogelijk kon aantasten. Hij verwijst voorts naar de omstandigheden tijdens zijn onderhoud op de DVZ zoals het lawaai, de afwezigheid van de mogelijkheid om verklaringen te herlezen, de druk die hij voelde om zijn verklaringen samen te vatten, het feit dat hij nog nooit eerder een advocaat had ontmoet en aldus het belang niet beseftte om zijn verklaringen te laten herlezen. Hij bevestigt dat zijn verklaringen afgelegd bij het CGVS waarheidsgetrouw zijn.

De Raad meent dat van verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn veiligheid en zijn leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij bij machte is om een juist, precies en waarheidsgetrouw vluchtrelaas weer te geven en dat hij nauwkeurige, coherente en geloofwaardige verklaringen aflegt omtrent de redenen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten, ook al hebben deze gebeurtenissen een zware indruk nagelaten. Daargelaten verzoekers beweringen dienaangaande, kan uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan niet blijken dat traumatische ervaringen hem zouden verhinderd hebben om volwaardige verklaringen af te leggen. Uit het administratief dossier blijkt immers dat verzoeker tijdens het gehoor in staat was om gedetailleerde verklaringen af te leggen en beschrijvingen te geven. Verzoeker legt in dit verband geen medisch attest voor.

Verzoekers betoog doet geen afbreuk aan de concrete vaststelling *in casu* dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd bij de DVZ en het CGVS. Zelfs al valt niet uit te sluiten dat niet elk gehoor in optimale omstandigheden plaatsvindt, dan nog dient verzoeker *in concreto* aan te tonen dat wat in de vragenlijst bij de DVZ werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard, *quod non in casu*. De Raad wijst er in dit verband nog op dat de verzoeker om internationale bescherming bij het invullen van de vragenlijst op de DVZ erop wordt gewezen dat van hem wordt verwacht dat hij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot zijn vlucht hebben geleid. Bovendien werden verzoekers verklaringen aan hem voorgelezen in het Somalisch en heeft hij deze voor akkoord ondertekend zonder gebruik te maken van de mogelijkheid om eventuele correcties aan te brengen, zodat hij zich uitdrukkelijk akkoord heeft verklaard met de inhoud ervan. Ook bij aanvang van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf verzoeker te kennen dat het interview bij de DVZ goed was verlopen, dat zijn verklaringen in het Somalisch werden voorgelezen en dat alles correct was (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: NPO) d.d. 16 mei 2024, p. 3).

Waar verzoeker stelt dat hij nooit eerder een advocaat heeft ontmoet en het belang aldus niet beseftte van het herlezen van de verklaringen, toont hij dus niet aan hoe deze elementen een weerslag zouden kunnen hebben gehad op de verklaringen bij de DVZ. Bij gebrek aan bewijs van het tegendeel, wordt datgene wat erin werd opgenomen geacht overeen te stemmen met zijn verklaringen. Verzoeker kan met zijn betoog de vastgestelde tegenstrijdigheden aldus niet opheffen. Het louter vasthouden aan één versie van zijn verklaringen doet dit evenmin.

Verzoeker voegt hieraan toe dat verweerder in het licht van artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 hem diende te confronteren met de tegenstrijdigheden. Een eenvoudige lezing van het aan de Raad voorgelegde administratief dossier leert dat verzoeker tijdens zijn gehoor door verweerder werd geconfronteerd met tal van tegenstrijdigheden in zijn relaas en dat hem ook de mogelijkheid werd geboden om, na het gehoor, nog bijkomende opmerkingen over te maken, wat verzoeker *in casu* ook gedaan heeft

(administratief dossier, map 5 documenten, stuk 6). Er kan dan ook niet worden geoordeeld dat verweerder de bepalingen van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 schond. Nu verzoeker zich in het kader van zijn beroep bij de Raad, die met volheid van rechtsmacht oordeelt, ook nog kan verweren tegen de kwestieuze tegenstrijdigheden, blijkt bovendien niet dat hij nog een belang heeft bij het aanvoeren van een schending van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 (cf. RvS 23 januari 2014, nr. 226.192).

In zoverre verzoeker verwijst naar het voordeel van de twijfel, stelt de Raad dat het voordeel van de twijfel niet onvoorwaardelijk kan worden verleend doch slechts speelt wanneer na onderzoek van alle elementen het relaas van de verzoeker als waarachtig overkomt. Wanneer verzoeker, zoals *in casu*, tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd, voldoet hij onder andere niet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet, zodat hem het voordeel van de twijfel niet kan worden toegekend.

3.3.5.4. In de bestreden beslissing wordt vervolgd dat verzoekers verklaringen over zijn problemen met de Habar Gidir clan niet aannemelijk zijn daar ze inconsistent en onsamenhangend zijn. Verzoeker stelt dat er na de moord op zijn oom, moeder en zus verder niets concreets is gebeurd. Dit rijmt echter niet met de verklaringen bij de DVZ waar hij aangaf dat hij werd gearresteerd en werd opgesloten door burgemeester J.B. opdat hij geen klacht zou indienen tegen zijn broer A.D. (lid van de Habargidir-clan). Verzoekers verklaringen over het tijdstip van deze opsluiting zijn bovendien inconsistent nu hij bij het CGVS heeft aangegeven dat hij opgesloten werd in de gevangenis nadat hij was teruggekomen uit Merka maar bij de DVZ net het omgekeerde had verklaard. Ook over de manier waarop hij uit de gevangenis kon geraken en de bemiddeling in dit verband heeft verzoeker tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Verzoeker slaagde er bovendien niet in om het exacte tijdstip van zijn vlucht naar Merka te geven.

Verzoeker legt in het verzoekschrift uit dat hij kort na het overlijden van zijn moeder in februari 2006 naar Merka (Somalië) is vertrokken en dat hij, in tegenstelling tot wat de *protection officer* blijkbaar dacht, geen vliegtuig heeft moeten nemen. De *protection officer* had verzoeker op dit probleem moeten wijzen.

Met dergelijke argumentatie slaagt verzoeker er niet in de stelling van verweerder te weerleggen. Door louter zaken te beweren zonder dit te staven of te concretiseren, kan verzoeker geen ander licht werpen op bovenstaande pertinente bevindingen die volgen uit de door hemzelf geschetste context. In zoverre verzoeker opnieuw verwijst naar artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003, kan worden verwezen naar hetgeen hierboven onder punt 3.3.5.3. werd gesteld.

3.3.5.5. Verder wordt in de bestreden beslissing uiteengezet dat verzoeker er niet in is geslaagd om zijn verblijf in Saoedi-Arabië aannemelijk te maken. Verzoeker heeft inzake zijn irregulier verblijf tegenstrijdige verklaringen afgelegd. Verzoeker heeft voorts over de aanvaring met een man waarbij hij werd omver gereden en gewond raakte aan zijn bovenarm, niets verklaard bij het CGVS maar wel bij de DVZ. Tegelijk verklaarde verzoeker bij het CGVS dat de verwonding aan zijn bovenarm het gevolg was van een beschieting door de Habargidir-clan in Somalië. Verzoeker gaf aldus twee verschillende oorzaken op voor dezelfde verwonding. Wat betreft zijn verblijf en activiteiten in Saoedi-Arabië als migrant zonder verblijfsvergunning, oordeelt de commissaris-generaal dat verzoeker bij het CGVS verklaarde dat hij meer dan vijf jaar illegaal verbleef in Saudi-Arabië en tegelijk aangeeft dat hij in die periode twee jobs had, trouwde en twee kinderen kreeg. Dit is volgens de commissaris-generaal echter onaannemelijk nu Saoedi-Arabië bekend staat om zijn strenge aanpak van illegale migranten met massale deportaties en huwelijken tussen buitenlanders alleen zijn toegestaan indien beide personen een geldige verblijfsvergunning hebben. In dit verband verwijst de commissaris-generaal naar informatie die zich in het administratief dossier bevindt.

In het verzoekschrift zet verzoeker uiteen dat zijn verklaringen bij de DVZ verkeer zijn begrepen: hij nooit heeft verklaard dat de persoon die hem aanreed, dit opzettelijk heeft gedaan. Verzoeker wenste uiteen te zetten dat hij tijdens zijn verblijf in Saoedi-Arabië fysiek werd mishandeld door de Saoedische autoriteiten, hetgeen ook de focus was tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Hij stelt voorts dat hij in Saoedi-Arabië zonder enige verblijfsvergunning of werkvergunning slechts één job heeft uitgeoefend. Wat betreft zijn huwelijk meent verzoeker dat het geen officieel huwelijk was en dit in een moskee plaatsvond. Ze ontmoetten een man die Koranverzen kon reciteren waarna zij volgens hun geloofsovertuiging konden trouwen en samenwonen.

De Raad stelt vast dat verzoeker zich beperkt tot een uitleg *post factum* en geen concreet verweer voert tegen de desbetreffende overwegingen. Hij volhardt verder in zijn asielmotieven maar hiermee weerlegt hij de bevindingen in de bestreden beslissing niet. Inzake verzoekers huwelijk stelt de Raad vast dat verzoekers uitleg hierover niet overeenstemt met de beschikbare landeninformatie die zich in het administratief dossier bevindt (map 6 landeninformatie, stuk 1 EUAA – COI Query response, Saudi Arabia, Migrant workers) en dat verzoeker ook geen concrete stukken of informatie voorlegt die het tegendeel kunnen aantonen. Verzoeker beperkt zich in dit verband slechts tot het uiten van blote beweringen, wat bovenstaand oordeel niet kan ondergraven.

3.3.5.6. Wat betreft de verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad er op dat het weerlegbaar vermoeden vervat in genoemd artikel pas ontstaat wanneer de reeds ondergane vervolging of ernstige schade door de verzoeker om internationale bescherming afdoende is aangetoond conform de principes vastgelegd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, namelijk aan de hand van bewijsstukken of, bij gebrek hieraan, volgens de cumulatieve voorwaarden ter zake bepaald, hetgeen allerminst het geval is gebleken.

3.3.5.7. Wat nog het betoog van verzoeker betreft dat verweerder slechts een gedeeltelijke analyse heeft gemaakt en de meest nadelige interpretatie gebruikt, stelt de Raad vooreerst vast dat verzoeker niet *in concreto* aantoont welke elementen volgens hem voor interpretatie vatbaar waren en waar een andersluidende interpretatie van verweerder tot een andere beslissing zou hebben kunnen leiden. Voorts blijkt uit de bestreden beslissing en het administratief dossier dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie, en dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS de kans kreeg om de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Somalisch en bijgestaan door zijn advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215).

3.3.5.8. Waar verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben. Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van de door hem geciteerde arresten kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken.

3.3.5.9. Verzoeker voert voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot documenten die hij heeft voorgelegd zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissing, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden vrees voor vervolging.

Middels een aanvullende nota *d.d.* 14 november 2024 (rechtsplegingsdossier, stuk 5), legt verzoeker een medisch attest neer waaruit blijkt dat hij lijdt aan diabetes type 1. De Raad merkt in dit verband op dat verzoeker met dit attest nogmaals verwijst naar zijn medische toestand. Hiermee werd echter voldoende rekening gehouden, zoals blijkt uit de bestreden beslissing en uit punt 3.3.3. van dit arrest. Dit doet geen afbreuk aan de pertinente en terechte vaststellingen inzake zijn gezondheidstoestand en het verband met zijn vluchtrelaas.

3.3.5.10. Gelet op het voorgaande dient te worden vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.5.11. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

3.3.6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.3.6.1. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoeker, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.3.6.2. De Raad wijst erop dat overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*”.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Wat betreft de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat niet wordt betwist dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet uit over het hele land, maar speelt zich af in bepaalde gebieden. Uit de landeninformatie, waaraan gerefereerd wordt in de bestreden beslissing, komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van het conflict in Somalië regionaal erg verschillend zijn. Bijgevolg moet bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger afkomstig uit Somalië de focus aldus worden gericht op de regio waarvan hij afkomstig is en op de vraag of hij in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

In zijn aanvullende nota van 17 april 2025 maakt de commissaris-generaal volgende beoordeling van de veiligheidssituatie:

“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidsstroepen, blijven tijdens deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024 de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van de overheid komt het offensief tegen AS dat is gestart in augustus 2022, tijdens deze verslagperiode maar moeizaam op gang door problemen op logistiek, organisatorisch en financieel gebied. Onenigheid op politiek vlak en ook interclangeweld verhindert het momentum. De Somalische veiligheidsdiensten blijken niet in staat sommige veroverde gebieden op AS onder controle te houden. ACLED noteert de meeste activiteit van AS in de regio Lower Shabelle (South West). AS blijft ook zogenaamde high profileaanvallen uitvoeren in de hoofdstad Mogadishu om de overheid uit te dagen en te tonen dat de terreurgroep nog steeds in staat is toegang te verkrijgen tot gevoelige en beveiligde gebieden. Op 1 januari 2024 ondertekenen de Ethiopische eerste minister Ahmed Abdi en de toenmalige president Bihi van het de facto onafhankelijke Somaliland een Memorandum of Understanding (MOU). Het MOU bevat de toegang van Ethiopië tot een 20km-lange kuststrook, commerciële maritieme diensten en een militaire basis in Somaliland in ruil voor de officiële erkenning van Somaliland als soevereine staat. Dit is de aanleiding voor diplomatieke spanningen tussen de centrale overheid in Mogadishu en de betrokken partijen die ook de oprichting van een nieuwe veiligheidsmacht beïnvloeden. Tijdens de verslagperiode wordt er een punt gezet achter twee internationale ondersteuningsmissies. Op 1 november 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Zowel Egypte als Djibouti hebben aangeboden om troepen te leveren en president Hassan Sheikh Mohamud heeft naast deze landen ook besprekingen gehad met Kenia, Burundi en Oeganda over

hun deelname aan de nieuwe missie. Begin november 2024 sluit de Somalische overheid Ethiopië formeel uit voor een deelname aan AUSSOM. In 2024 heeft de centrale overheid ook intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten waaronder Jubaland door de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen en de tussentijdse lidstaatverkiezingen.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in Somalië, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar verzoekende partij afkomstig is.

Gezien haar verklaringen met betrekking tot haar herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Lower Shabelle te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Lower Shabelle een gebied is waar het willekeurig geweld een hoog niveau bereikt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Lower Shabelle vormt samen met Bay en Bakool de deelstaat South West. De regio is gelegen langs de kust van Zuid-Somalië en is één van de meest waardevolle economische en strategische zones van het land. Lower Shabelle is met 27 % van het totaal aantal geregistreerde incidenten in deze verslagperiode van 1 december 2023 tot 1 december 2024, het zwaartepunt van het geweld in Somalië. Volgens een analyse van ACLED is dit te verklaren door de grote aanwezigheid van de veiligheidsdiensten en de ATMIS-basisen in de regio, twee doelwitten van al-Shabaab. ACLED noteert net zoals in 2023 ook de meeste activiteit van AS in Lower Shabelle. Al-Shabaab controleert voornamelijk de landelijke gebieden in de regio, terwijl de grote steden onder de controle zijn van de nationale en internationale strijdkrachten. De controle over de landelijke gebieden rond de grote steden is vaak onduidelijk of wordt betwist. Een andere belangrijke bron van conflict zijn de geschillen tussen clans over land en water en zakelijke belangen.

Volgens een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) telt de bevolking van Lower Shabelle in december 2022 1.425.393 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. ACLED registreert tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 727 geweldsincidenten in de regio, waaronder voornamelijk battles (570) en explosions/remote violence (129). De meeste battles zijn (hit-and-run-)aanvallen door AS tegen de aanwezige veiligheidstroepen met name ATMIS, SNA, de SNA Special Forces, NISA, SPF en de lokale politie. Het zijn voornamelijk vuurgevechten, hoewel AS occasioneel ook raketwerpers en handgranaten inzet. Voor 70 incidenten noteert ACLED een veiligheidsdienst als actor. Het zijn antiterreuracties waarbij AS-posities worden aangevallen, geweld tussen de veiligheidstroepen onderling en aanvallen tegen clanmilities, vaak omdat deze een illegale controlepost bemannen. ACLED noteert ook 20 incidenten van clangeweld onder battles. De incidenten onder explosions/remote violence zijn terreuraanvallen met geïmproviseerde bommen, granaten en mortieren. AS viseert de veiligheidsdiensten maar raakt soms ook burgers en sommige IED-aanslagen zijn gericht tegen burgerdoelwitten. Andere aanvallen zijn gericht tegen controleposten bemand door veiligheidsdiensten. Verder voeren de veiligheidsdiensten luchtaanvallen uit tegen AS-posities en mortieraanvallen tegen vermoedelijke AS-schuilplaatsen waarbij soms de burgerbevolking getroffen wordt. ACLED noteert in totaal 727 dodelijke slachtoffers door het geweld in de regio Lower Shabelle voor deze verslagperiode. De meerderheid van de dodelijke slachtoffers zijn soldaten en SNA-strijders die sneuvelen tijdens militaire operaties of AS-aanvallen op militaire doelwitten en clanmilitieleden door interclangeweld en vuurgevechten met veiligheidsdiensten. Op 23 maart 2024 laat AS een autobom ontploffen aan een legerbasis in het dorp Busley (Marka). Hierop volgt een zwaar vuurgevecht. ACLED noteert 67 doden door dit geweld. Dit is het hoogst aantal geregistreerde doden per incident voor deze regio in deze verslagperiode. ACLED noteert ook 7 burgerdoden die als omstaanders sneuvelen tijdens vuurgevechten. Het geweld onder de noemer air/drone strike heeft 147 doden tot gevolg. ACLED noteert 21 burgerdoden bij een luchtaanval tegen een AS-standplaats in het dorp Baldooska. In totaal noteert ACLED 66 burgerdoden voor 49 incidenten onder civilian targeting. AS voert IED-aanvallen uit gericht op off-duty-veiligheidspersoneel, maar ook op civiele structuren zoals een jeugdhuis en busstation. Daarnaast voert de terreurgroep nog gerichte moordaanslagen uit waarbij het onder meer een clanouder, soldaten in burger en burgers verdacht van spionage, doodschiet. De veiligheidsdiensten zijn in 18 incidenten waarbij burgerslachtoffers vallen, betrokken. ACLED noteert hier 25 burgerdoden. Clangeweld is verantwoordelijk voor 3 burgerdoden. De meerderheid van de intern ontheemden die in de eerste plaats conflict/onveiligheid en overstromingen ontvluchtten, hervestigt zich in de regio Banadir. Een minderheid vindt zijn toevlucht in de eigen regio.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio Lower Shabelle sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoekende partij bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”

In de bestreden beslissing werd ook het volgende vermeld:

“Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Lower Shabelle in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Lower Shabelle een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Galgaduud.”

Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoeker brengt geen informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld niet langer correct of actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De informatie waarnaar hij in het verzoekschrift verwijst ligt immers in lijn met en is dezelfde als deze waarop voormelde analyse is gestoeld. Voorts werd in voormelde analyse rekening gehouden met het gegeven dat Al-Shabaab nog actief is in Somalië en dat er bij bepaalde aanvallen burgerslachtoffers vielen.

Verzoeker gaat voorts niet in op de motieven in de bestreden beslissing aangaande de beoordeling van zijn persoonlijke omstandigheden, in het licht van het risico om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Deze motieven worden door de Raad bijgetreden.

3.3.6.3. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.3.7. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.8. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 27 van het KB CGVS dient erop gewezen dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.3.10. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,

M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET